

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 728/2024
02.07.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Татјане Вуковић, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Предрага Вулевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Младеновцу К.бр. 189/23 од 04.12.2023. године и Апелационог суда у Београду Кж1 172/24 од 04.03.2024. године, у седници већа одржаној дана 02.07.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Предрага Вулевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Младеновцу К.бр. 189/23 од 04.12.2023. године и Апелационог суда у Београду Кж1 172/24 од 04.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Младеновцу К.бр. 189/23 од 04.12.2023. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 1 године и истовремено одређено да ће наведену казну окривљени издржавати у просторијама у којима станује у ..., ..., улица ... без примене електронског надзора, уз упозорење да не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним Законом којим се уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне издржи у Заводу за извршење казне затвора. Према окривљеном је изречена мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 2 године и одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву оштећеног, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 172/24 од 04.03.2024. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Младеновцу и браниоца окривљеног АА и пресуда Основног суда у Младеновцу К.бр. 189/23 од 04.12.2023. године, потврђена.

Бранилац окривљеног АА - адвокат Предраг Вулевић, поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев, побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе или да исте укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновни поступак.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

У захтеву бранилац указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) у вези члана 419. став 1. ЗКП, наводима да је приликом доношења побијаних пресуда коришћен видео снимак, који није приказан на главном претресу, односно није изведен као доказ „гледањем“.

Изнетне наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни суд је оценио као неосноване, из следећих разлога:

Из списка предмета – записника о главном претресу од 24.11.2023. године, произлази да је суд у доказном поступку на главном претресу извео материјалне доказе, поред осталих и видео снимак камере предметне саобраћајне незгоде, на који доказ окривљени и његов бранилац нису имали примедбе.

Следствено изведеном, наведени видео снимак је изведен као доказ на главном претресу. При томе, Врховни суд указује да је начин извођења доказа на главном претресу – „гледањем, слушањем, читањем..“ питање технике извођења неког доказа.

Према томе, правноснажна пресуда се, насупрот наводима захтева, заснива на доказу изведеном на главном претресу – видео снимку, па је самим тим суд био овлашћен да утврђује чињенице из наведеног видео снимка, и у вези са осталим изведеним доказима, због чега су неосновани наводи захтева којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) у вези члана 419. став 1. ЗКП.

У преосталом делу образложења захтева бранилац указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440.ЗКП, оспоравајући доказну вредност налаза и мишљења судског вештака Стојана Стојановића, износећи своје чињеничне закључке другачије од оних утврђених

побијаним пресудама везане за узрочно-последичну везу између радњи окривљеног и последице која је наступила, истовремено указујући на поступање саме оштећене критичном приликом.

Међутим, како повреда закона из члана 440. ЗКП не представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, то изнети наводи захтева нису били предмет оцене Врховног суда у овом поступку.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа – судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић